

Vi skal presentere to sjeldheter som er å finne i vår kaninstandard, nemlig Beige og Gouwenaar. Fargen er det spesielle, de har nært slektskap og begge kommer fra Holland.

Tekst: Bjørn E.

Gouwenaar
- fra hollandsk standard

Beige: Mange mutasjoner i én rase

Hva farge angår, så er Beige en rase som har én av de mest kompliserte. For andre raser så er én mutasjon nok, for eksempel Chinchilla. Andre raser har kombinasjon av to mutasjoner, for eksempel Blå Wiener. Noen har farge som skyldes kombinasjon av tre mutasjoner, for eksempel Marburger Ekorn. Mens Beige, den kan flotte seg med kombinasjon av fire mutasjoner! Som vi har nevnt flere ganger i denne raseserien, dannes ofte kombinasjonene, og dermed nye pelsfarger, ved rene tilfældigheter. Men det gjelder ikke de ekornfargede og de beige-fargede. De er resultater av en planmessig avl, da opphavsmennene var vitenskapsmenn med arvelighet som spesialfelt.

I England avlet herr Onslow fram de første ekornfargede. Han startet i 1911 med å kombinere anleggene for brunt, blått

og ensfarget. Onslow viste resultatet på en utstilling i London i 1913 og kalte nyheten for Lilac (den ble godkjent i 1920). I Nordisk Kaninstandard kom rasen med i 1930, men vi kalte den for Liten Ekorn. I Holland har de også en lys gråblå kanin, og siden 1927 har man i standarden hatt fargen og rasen med navnet Gouwenaar. Men over til den første som klarte denne «4-trinns-raketten» - det var den ofte omtalte professor Hans Nachtsheim, ved institutt for arvelighet i Berlin. Til Onslows anlegg for brunt, blått og ensfarget, tilførte han anlegget for gult. Resultatet ga han det lange navn: Dahlemer Sandfarbige Kaninchen. Han presenterte rasen på en stor utstilling i Leipzig i 1933, men nyheten fikk ikke noen stor interesse. I datidens Tyskland hadde ikke noen særlig lyst til å avle med små sportsraser, slik at både kaninen og fargen forsvant.

Beige - dette bildet er fra det tyske blad, Kleintier Züchter (det tyske rasenavn er Separator)

Beige - en hollandsk rase

For å finne opprinnelsen til den rase vi i dag kaller for Beige, skal vi til Holland. I Rotterdam bodde G. J. Brinks, som avlet med Gouvenaar. Han hadde således de anlegg som Onslow hadde kombinert. Det gule anlegg som Nachtsheim tilførte, hadde han også - nemlig i sine Engelsk Schecke med madagaskartegning.

Om det lå en bevisst plan bak, vites ikke, men ihverfall så paret han sine Gouvenaar med de ensfargede som kom ut i scheckekullene. En slik kombinasjon gir utelukkende svarte avkom, men som ved

sammenparing igjen gir mange kombinasjonsmuligheter. Men, enten har Brinks tatt fram ganske mange kull i kombinasjonen; lys gråblå X madagaskar, eller så har Brinks vært heldig - for statistisk, skal det kun bli én beigefarget ut av 64 avkom. Den avler til gjengjeld rent, og kan hurtig bli til fler. Parer man Beige med Gouvenaar, blir alle avkom Gouvenaar. Men parer man igjen sammen to av disse avkom, skal det i kullet komme 25% med unger som er beigefargede - og rentavlende.

Beige ble iallefall opptatt i hollandsk standard 1. mai 1940. Ni dager senere overfalt

tyske tropper Holland og Belgia og store deler av Brinks hjemby, Rotterdam, ble jevnet med jorden av tyske bombefly - da hadde man anet å tenke på enn å opppta nye raser i standarden.

Beige - også Separator og Löser

Men historien om beigefargede kaniner er ikke helt slutt enda, for i 1959 ble det i Tjekkosllovakia godkjent en sandfarget kanin med navnet Tschechischer Löser. I Tyskland har rasen navnet Separator. Europastandarden viser også dette, med at alle de 3 rasenavn brukes.

I Nordisk Kaninstandard kom Beige med i 1969 og Gouwenaar kom med i nyeste utgave, altså fra 1999. Begge rasene er i gruppen små raser, og altså med vekt fra 2,5 til 3,2 kg. Eksteriøret, kroppsform og pels, er også som det «normale», med har-

monisk kort og kompakt kropp, med forholdsvis god bredde.

Fargen er kjennetegnet - hvordan er så den

Om Beige sies det at den er særpreget av fargen som er en av de mest kompliserte, med en kombinasjon av fire mutasjoner. Fargekoden er: AA bb cc dd gg. Fargen kan beskrives slik: En «mix» av lys pastellblå og gul farge. Hårspissene er lys gråblå og med en gul mellomfarge som skinner igjennom den gråblå tone, slik at det samlede inntrykk derfor blir en lik blanding av lys pastellblått og gult. Der hvor pelsen er kort; beina, hode og ører, dominerer den pastellblå (eller grå dueblå) farge.

Gouwenaar (A B c d g) skal ha en lys gråblå farge, og dekkfargen skal gå jevnt over hele kaninen med en lys gråblå tone.

«Ei oppdrettars dagbok»

Gjesteskribent: Hilde Elin Vestnes

Hei alle TK-lesarar!

Heilt utruleg, vi er allereie i april, og straks går vårens siste utstilling av stabelen her for oss. Men med alle dyr i røyting blir det neppe dei store resultata, men det sosiale er like viktig som resultata for oss, så vi deltek likevel. Vi deltek på dei to utstillingane til foreninga mi, Møre og Romsdal, i løpet av året, samt at vi prøver å få delta på LU og LUU. Dette blir berre maks 4 utstillingar, så då får det heller vere at dyra har varierende kvalitet på pelsen.

Eg lova sist å presentere bura våre, og det har eg planar om å gjere no. Vi har ikkje så mange bur, men vi har vel heller nesten

ingen like bur, så det er ei fargerik samling med varierende bruksområder, samt storleikar og fasongar.

Det er mykje prøving og lesing som ligg bak, med snekkarferdigheiter som har betra seg frå bur ein til bur x ? Bur nummer ein syner eg altså aldri fram, medan bura til sist vart ganske ok. Siste er for så vidt ikkje heilt ferdig og skal flyttast før dørene kjem på. Elles vil eg seie at alle storleikar i resten av teksten er skreve i LengdexBreddexHøgde.

Men over til bura. Eg prøver alltid å bygge så stort eg kan i grunnflate på bura, slik at dyra får godt med plass. Det synest eg er viktig. Dette blir både dyrt og plasskrevande, men vi har ikkje så mange dyr - enno då. Så då gjer eg det så stort eg